

Kaleminden Bozma Dünyam

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Eylül 2019

“Kendime bazen sen diyorum sen üzerine alınma.”

(Ahmet E. Başaran)

Yanık kanatlarında ölümden dönen yüzümde

Gergefin isyanı

Gergin teninde lanetin

Aşkla aklını bozam lanetli mavi.

Şüheda düşlerin efkârı

Yan basan aymazlığın tanrısı sevda

Akla düşen ilk tohumla

Cılkı çıkan bu asi ferî göğün

Kaybolmaya yüz tutan niyetinden

Ayrı düşen titri özlemin

Elbette düş öznesi ağır bastı

Kefesinde gerçeklerin.

Bir başına s/alınan sevdalı bulut

Sevdalı sincap

Zıplayan daldan dala

Aşkla ihtisas yapan kurşun ağırlığında

Kaleminden bozma dünyam

Alınmadığım kadar da var hani üstüme:

Önce laneti iz düşen yanık sesi

Göğün de eremediği mertebesi

Şefkatli sesinde boncuk gözlü annemin

Teninden sızan mis kokusu

Ve alınmadığım üstüme

Hangi cahil imge ise.

Topa tutulduğum kıyamet öncesi

Efkârın soluk sureti

Adam boyu sevda

Adam boyu acıların dalgası

Sünepe gölgelere de veryansın yükleyip

Sevginin doğasını kamburuna
İşlediğim şiirin bedduası belki de
Her aşka düştüğümde
Yoldan çıkmamak adına.

Telkin ettiğim bir düş irisi
Sevmenin meali
Mevsimin illa ki gizli öznesi
Ellerinde yetim kipler üzüntüye vesile.

Gelip gitmekle aklını bozmuş düş perim
İlahi sancımla soyutlandığım her lenduha
Aklıma düştü aşk illa ki mevsimin ilk yarısında
Üstüme alındım alınalı aşkı
Özlemle pekişen şiirin teselliler
Elbette şiirin yaşlı mavisini:
Kavisli düşlerin de ertesi
Önünü alamadığım bir afakî neşe
Oysa az sonra solmaya gebe şiir ve gece.

Edindiğim her acı
Mevsimlik olsa keşke bu tecellisi öznenin
Kaybolan her bulutta uzandığım bir rüya
Ölümün teşrif ettiği yanık sesinde kelamın
Bir örtündüğüm
Bir sürtüşüğüm efkârla içli dışlı
Sözcükler fırrar etmeden düştüğüm tuzakta.